

Četrtek, 15. februar 2007

1. odobri predlog Komisije, kakor je bil spremenjen;
2. poziva Komisijo, naj svoj predlog ustrezno spremeni na podlagi člena 250(2) Pogodbe ES;
3. poziva Svet, naj obvesti Parlament, če namerava odstopati od besedila, ki ga je Parlament odobril;
4. poziva Svet, naj se ponovno posvetuje s Parlamentom, če namerava bistveno spremeniti predlog Komisije;
5. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji.

BESEDILO, KI GA
PREDLAGA KOMISIJA

Sprememba Parlamenta

Sprememba 1

Uvodna izjava 3 a (novo)

(3a) Med celovitim pregledom smernic za zaposlovanje, predvidenim za leto 2008, je Evropskemu parlamentu treba dati potreben čas, v nobenem primeru pa ne manj kot pet mesecev, da bo lahko izpolnil svojo posvetovalno vlogo, kot je določeno v členu 128(2) Pogodbe.

P6_TA(2007)0049

Skupna ureditev trga za vino

Resolucija Evropskega parlamenta o reformi skupne ureditve trga za vino ((2006/2109(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z dne 22. junija 2006 z naslovom „Za trajnostni evropski vinski sektor“ (KOM (2006)0319),
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999 z dne 17. maja 1999 o skupni ureditvi trga za vino ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 14. aprila 1999 o predlogu Uredbe Sveta o določitvi okvirnih cen za vino v letu 1999-2000 ⁽²⁾, svojih stališč z dne 11. februarja 1999 ⁽³⁾ in 6. maja 1999 ⁽⁴⁾ o skupni ureditvi trga za vino v okviru Agende 2000, kot tudi tistih z dne 11. decembra 2001 ⁽⁵⁾ in 15. novembra 2005 ⁽⁶⁾ o spremembi Uredbe (ES) št. 1493/1999,

⁽¹⁾ UL L 179, 14. 7. 1999, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1791/2006 (UL L 363, 20. 12. 2006, str. 1).

⁽²⁾ UL C 219, 30.7.1999, str. 198.

⁽³⁾ UL C 150, 28.5.1999, str. 289.

⁽⁴⁾ UL C 279, 1. 10. 1999, str. 385.

⁽⁵⁾ UL C 177 E z dne 25.7.2002, str. 50.

⁽⁶⁾ UL C 280 E z dne 18. 11. 2006, str. 48.

Četrtek, 15. februar 2007

- ob upoštevanju delovnih dokumentov Komisije iz februarja 2006 z naslovom „Vino – skupna ureditev trga“ in „Vino – gospodarstvo sektorja“⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju zaključkov seminarja „Izzivi in priložnosti za evropska vina“, ki ga je Komisija organizirala 16. februarja 2006⁽²⁾,
 - ob upoštevanju za Komisijo⁽³⁾ in za Evropski parlament opravljenih zunanjih študij,
 - ob upoštevanju posvetovanj in razprav v času javne obravnave trajnostnega evropskega vinskega sektorja, ki jo je organiziral Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja dne 12. julija 2006,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja ter mnenj Odbora za mednarodno trgovino in Odbora za regionalni razvoj (A6-0016/2007),
- A. ker je vinogradništvo ključni element večnamenskega evropskega kmetijskega modela, ker zajema več kot 1,6 milijona vinogradov, ki se raztezajo na površini 3,4 milijona hektarjev, in ker prispeva 5,4 % vrednosti kmetijske proizvodnje Unije, predstavlja pa samo 2,5 % odhodkov Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada; ker vinogradništvo samo po sebi pozitivno deluje na okolje, predvsem zato, ker ščiti tla pred erozijo, pa tudi zato, ker praviloma vključuje široko uporabo naravnih virov,
- B. ker evropsko vinogradništvo ostaja pomemben izvozni sektor, ki pokriva 60 % svetovne proizvodnje,
- C. ker velik pomen, ki ga ta sektor predstavlja za izvoz, temelji na svetovno priznani tradiciji kakovosti,
- D. ker je EU vodilni svetovni pridelovalec, porabnik in izvoznik vina,
- E. ker velike spremembe v skupni kmetijski politiki (SKP) in v mednarodnih sporazumih ter pogajanjih Evropske unije, še zlasti v okviru Svetovne trgovinske organizacije (STO), ki so nastopile po zadnji temeljiti reformi skupne ureditve trga v vinskem sektorju v skladu z Uredbo (ES) št. 1493/1999, ter tržne razmere v tem sektorju in izkušnje z izvajanjem te uredbe, narekujejo prilagajanje novim danostim, zaradi česar od EU ne bo mogoče zahtevati drugih koncesij,
- F. ker mora reforma vinskega sektorja zagotoviti zanesljivo prihodnost skupni ureditvi trga za vino in stabilnost vinogradnikom ter ker se je treba izogniti ponovnim razpravam o reformi v času kroga pogajanj v Dohi, še posebej v zvezi z notranjo podporo,
- G. ker vinski sektor Evropske unije potrebuje trdno politično stališče Unije, ki bi pripomoglo k izboljšanju položaja vina in vinskega sektorja v naši družbi na način, da bi se preko skupne ureditve trga tega sektorja oblikovala prava evropska vinska politika,
- H. ker si mora Komisija prizadevati, da bi reforma sektorja služila oblikovanju prave vinske politike Skupnosti, ki bi pripomogla k izboljšanju proizvodnih, predelovalnih in zlasti tržnih struktur Evropske unije in tudi k porajanju novih razvijajočih se trgov, ob hkratni krepitvi tradicionalnih trgov,
- I. ker prej omenjeno sporočilo Komisije priznava potrebo po specifični skupni ureditvi trga za vino in predlaga temeljito reformo sedanje skupne ureditve trga,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/capreform/wine/index_en.htm.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/capreform/wine/sem_concl_en.pdf.

⁽³⁾ http://europa.eu/agriculture/eval/reports/wine/index_en.htm.

Četrtek, 15. februar 2007

- J. ker je na osnovi prej omenjenega sporočila Komisije ter spremljevalnih študij in dokumentov možno oblikovati celovit predlog reforme skupne ureditve trga v vinskem sektorju z uporabo elementov, vsebovanih v posameznih različicah, ki jih je preučevala Komisija, ne da bi ga poistovetili z eno ali drugo različico, in ker naj bi zato s temeljito reformo skupne ureditve trga za vino, ki bi vsebovala pomembne spremembe predlaganih ukrepov, morali biti ustrezni za dosego zelenih ciljev,
- K. ker bi moral biti glavni cilj reforme vinskega sektorja upoštevanje interesov evropskih proizvajalcev in porabnikov vina, evropske vinogradniške tradicije in kakovosti ter avtentičnosti evropskih vin ter skrb za to, da bo evropski vinski sektor bolj dinamičen in konkurenčen, ne da bi pri tem izgubil svoj tržni delež na mednarodnih trgih,
- L. ker ravnovesja na trgu ni mogoče doseči z uravnavanjem količin in političnim poseganjem v proizvodnjo,
- M. ker razmere v vinskem sektorju kličejo po pravični in ambiciozni reformi, ki bo s temeljito prilagoditvijo skupne ureditve trga za vino omogočila zagotovitev resnične prihodnosti evropskega vinogradništva, ne da bi se zmanjšal njegov proizvodni potencial,
- N. ker mora omenjena ambiciozna reforma predvideti zadostna sredstva, s katerimi bo mogoče zagotoviti financiranje dodatnih prilagoditev, potrebnih za posodobitev skupne ureditve trga za vino, pa tudi socialne posledice, ki lahko iz tega izhajajo,
- O. ker smo do različice „temeljite reforme“ skupne ureditve trga za vino, ki jo je sprejela Komisija, lahko kritični, še posebej iz naslednjih razlogov:
- i) temeljna analiza Komisije je napačna: zmanjšanje interne porabe je precenjeno (glej podatke Mednarodne organizacije za vinsko trto in vino) in naj bi bila pomemben vzrok za težave, s katerimi se sooča sektor; predlagane rešitve, še posebej obsežno krčenje, ne ustrezajo potrebam in sektorju ne omogočajo, da bi se soočil z glavnim izzivom, in sicer konkurenčnostjo; eden od pristopov k razrešitvi težav, ki pestijo evropsko vinogradništvo, je povečanje povpraševanja z osvojitvijo evropskih in svetovnih trgov,
 - ii) načrt obsežnega neselektivnega krčenja, ki ga predlaga, predstavlja neutemeljen poseg v evropsko vinogradniško dediščino, še posebej na občutljivejših območjih, in neustrezen način za preprečitev prekomerne evropske proizvodnje in okrepitev konkurenčnosti sektorja na svetovnem trgu, ki je v razmahu,
 - iii) popolna sprostitev potenciala je nevarna, ker bi lahko ogrozila napore za ponovno uravnoteženje ponudbe in povpraševanja ter povzročila selitev vinogradov; resničnega problema, ki je boljši pretok pravic sajenja znotraj države članice, se ne loteva,
 - iv) predlogi Komisije pravzaprav stremijo k postopni ublažitvi ureditvenih ukrepov za področje trga in pomoči vinogradnikom s prenosom kreditov iz prvega v drugi steber skupne kmetijske politike, to je v razvoj podeželja,
 - v) evropski državljani so zelo kritični do dogajanj v sektorju, do načina upravljanja s sistemom in komercialnih možnosti za evropska vina, ob tem ko je položaj vin, uvoženih iz „novega sveta“, močno okrepljen,
 - vi) kot odgovor na potrebo po boljšem informiranju porabnika o kakovosti vina in njegovih dobrodejnih učinkih na zdravje, če se uživa razumno, niso predlagani ustrezni ukrepi,
 - (viii) Komisija namerava prestrukturirati evropsko vinogradništvo, s čimer bo proizvodnja pristala v rokah nekaj velikih vinogradniških posestev, pridelana vina pa se bodo standardizirala, kar bo posledično ogrozilo raznolikost evropskih vin ter gospodarsko, družbeno in kulturno bogastvo številnih evropskih regij,

Četrtek, 15. februar 2007

- P. ker se mora skupna ureditev trga zaradi nasilne trgovinske politike „novega sveta“ oblikovati na način, da bo lahko podprla večjo konkurenčnost vinskega sektorja Skupnosti in prilagajanje spremembam na svetovnem trgu, ne da bi s tem sektor postal spremenljivka, ki se nenehno prilagaja svetovnemu trgu,
- Q. ker je reforma skupne ureditve trga vinskega sektorja edinstvena priložnost za izboljšanje konkurenčnosti tega sektorja v vse bolj konkurenčnem mednarodnem okolju,
- R. ker mora biti cilj revizije skupne ureditve trga vina stabilizirati vinogradniške regije in sektor v celoti, kolikor je mogoče učinkovito in po možnosti na vseh ravneh urediti ponudbo in povpraševanje ob spoštovanju evropske vinogradniške tradicije in kakovosti ter avtentičnosti evropskih vin, prepričati porabnike v Evropi in v svetu o kakovostni razliki med evropskimi in drugimi vini ter dokazati, da kakovost zagotavlja celovita in pregledna zakonodaja Skupnosti, ki upošteva kulturni vidik,
- S. ker vinski sektor Skupnosti zajema cel skupek posebnosti, povezanih z načinom gojenja ter proizvodnimi in tržnimi strukturami, ki ga ločijo od drugih kmetijskih sektorjev, in ker zato za ta sektor ni primerna uporaba nevezanega enotnega plačilnega sistema,
- T. ker je konkurenčnost vinskega sektorja možno izboljšati le z rednim obveščanjem in promocijo z namenom, da se ponovno pridobi dele trga tako v Skupnosti kot v državah v razvoju; ker bi dejavnosti promocije moral financirati ad hoc sklad za promocije, s katerim bi upravljale strokovne in medstrokovne organizacije, skupine za zaščito proizvodov in javne agencije za območni razvoj,

Splošna načela reforme

- 1. meni, da je nujno spodbujati reformo skupne ureditve trga za vino, ki bo temeljila na naslednjih najpomembnejših načelih:
 - a) poenostavitvi in uskladitvi zakonodajnih ukrepov ob priznavanju posebnih značilnosti sektorja,
 - b) krepitvi in izboljšanju konkurenčnosti evropskega vinskega sektorja v vse bolj konkurenčnem mednarodnem okolju,
 - c) ohranjanju skupne ureditve trga za vino in temu dodeljenih proračunskih sredstev Skupnosti iz prvega stebra skupne kmetijske politike,
 - d) usklajenosti vinskega sektorja s skupno kmetijsko politiko za izvedbo učinkovite reforme skupne ureditve trga za vino,
 - e) teritorialnem pristopu, ki upošteva naravne vire, s tem ko zagotavlja, da vinogradniški sektor izpolnjuje pravila navzkrižne skladnosti ter zdravih postopkov kmetijske pridelave, zlasti s spodbujanjem vinogradnikov k uporabi pridelovalnih postopkov, ki prispevajo k večjemu in boljšemu nadzoru nad proizvodnjo in varstvu okolja s končnim ciljem vzdrževanja dostojne ravni prihodkov vinogradnikov in izboljšanja kakovosti proizvodov,
 - f) ohranitvi skupnih pravil v okviru skupne ureditve trga za vino ter njihovi dopolnitvi z obširnimi programom strukturne podpore, katerega namen bi bil izboljšati konkurenčnost in trajnostni značaj evropskega vinskega sektorja,
 - g) subsidiarnosti pri izvajanju novega režima, temelječega na izvajanju nacionalnih programov podpore in razvoja vinskega sektorja, ki morajo vključevati utemeljeno politiko Skupnosti in ukrepe, ki bodo financirani iz proračunskih sredstev, namenjenih skupni tržni ureditvi vinskega sektorja, torej iz prvega stebra skupne kmetijske politike,

Četrtek, 15. februar 2007

- h) postopno uresničevanje nove skupne ureditve trga za vino v dveh fazah, kar bo omogočilo izvedbo pregleda po prvi fazi, ter morebitno prilagoditev politik Skupnosti, ki so jih države članice izbrale in vključile v nacionalne programe podpore in razvoja vinskega sektorja, ne da bi se pri tem spremenila razdelitev proračunskih sredstev skupne ureditve trga za vino med države članice,
 - i) okrepljeni vlogi in povečani soodgovornosti organizacij proizvajalcev ter drugih strokovnih organizacij v tem sektorju ter prilagoditvi registra vinogradov,
 - j) posebnih promocijskih kampanjah za ponovno pridobivanje trgov ter prodor na nove trge znotraj in zunaj EU, ter informacijskih kampanjah, usmerjenih v spodbujanje odgovorne in zmerne potrošnje vina v Evropi;
2. poudarja, da mora reforma upoštevati tudi:
- a) širitev EU na Bolgarijo in Romunijo, dve državi z močnimi sektorji proizvodnje vina, ki se bosta morali prilagoditi novim tržnim in intervencijskim ukrepom, pa tudi nadzoru in spremljanju novega režima,
 - b) mednarodno okolje, ki je na ravni proizvodnje in potrošnje vse bolj konkurenčno,
 - c) stabilen razvoj kitajskega tržišča, ki z veliko dinamiko uvaja proizvodnjo vina, in povečano proizvodnjo v drugih novih državah proizvajalkah vina, kot so Avstralija, Nova Zelandija, ZDA, Kanada in Južna Afrika,
 - d) vpliv trgovinskih sporazumov, ki jih je sklenila EU,
 - e) mednarodna pogajanja v okviru kroga pogajanj STO v Dohi, ki ne smejo postaviti pod vprašaj načel reforme, ki jih je treba, zlasti ko gre za notranjo podporo, vključiti med obveznosti tega kroga pogajanj,
 - f) prihodnost skupne kmetijske politike, še posebej njenega prihodnjega financiranja, o čemer se bodo razprave začele v letu 2009;

Deregulacija skupne ureditve trga za vino – enotna politika Skupnosti

3. je prepričan, da mora reforma skupne ureditve trga za vino določiti cilje in okrepiti usklajenost politik, ukrepov za ponovno vzpostavitev ravnovesja na trgu, strukturnih posegov ter pravil označevanja in razvrščanja vin z določitvijo ciljev skupne ureditve trga za vino in politik, s katerimi jih bo možno doseči; meni, da mora ta splošna skladnost vendarle temeljiti na načelu subsidiarnosti, da bi se spoštovale nacionalne in regionalne posebnosti, in pokazati, da si bo Evropska unija z usklajenimi politikami prizadevala osvojiti trge in pridobiti zaupanje porabnikov;

4. meni, da je prenos sredstev s prvega na drugi steber skupne kmetijske politike, vključno s sofinanciranjem preko programov razvoja podeželja, v nasprotju z vsakršno logiko in ga je treba zavrniti, da bi lahko dodelili finančna sredstva za nacionalne finančne okvire in zagotovili trajnostni razvoj sektorja z uporabo ukrepov, ki jih za nacionalni finančni okvir navaja Komisija;

5. opozarja, da je bila razdelitev sredstev Skupnosti v drugih kmetijskih sektorjih, ki so bili reformirani v okviru nove skupne kmetijske politike z vzpostavitvijo „nacionalnih okvirov“, opravljena na podlagi pristopa popolne ali delne nevezanosti pomoči Skupnosti; poudarja, da mora nova ureditev trga za vino temeljiti na izvajanju enotnih ukrepov, skupnih vsem državam članicam, in na ukrepih s področja subsidiarnosti, kar bo omogočilo upoštevanje posebnih potreb sektorja v vsaki državi članici ali proizvodni regiji; dodaja, da bi moral sektor (proizvodnja, trgovina, medstrokovne organizacije, proizvodne regije itd.) v povezavi z območno in nacionalno upravo ter s pomočjo cele vrste programov določiti način, kako doseči cilj prilaganja proizvodnje trgu z uporabo enega ali več ukrepov, opredeljenih v zvezi z nacionalnim okvirjem; meni, da je treba ukrepe s področja subsidiarnosti določiti in nadzorovati na evropski ravni, da bi se izognili izkrivljanju konkurence, v celoti pa morajo biti financirani iz proračuna Skupnosti;

Četrtek, 15. februar 2007

Reforma v dveh fazah (2008–2011 in 2012–2015)

6. meni, da je treba za doseganje teh ciljev reformo izvajati postopno, v dveh fazah: cilj prve faze (2008–2011) mora biti ponovno uravnoteženje, reorganizacija in preglednost trga ter podpora proizvajalcem in vinogradniškim regijam s postopnim sprejetjem uveljavljenih enotnih ukrepov skupnosti ter priprava evropskega vinskega sektorja na bolj prodorno odprtje trgov s postopnim prenosom sredstev, povrnjenih z destilacijo, za namene podpore konkurenčnosti in razvoju;

7. poudarja, da je, upoštevajoč morebitni obseg posledic reforme, njeno kompleksnost in potrebo po tem, da se izvaja postopno, nujno pripraviti vmesno oceno in hkrati vzpostaviti vmesno fazo po koncu prve faze, da bi ocenili njene prve učinke in morebiti korigirali vsa že vložena sredstva in tista še ne porabljena, ob upoštevanju prvotnih ciljev;

8. poudarja, da ker sedanje razmere zahtevajo takojšnje sprejetje ukrepov za razrešitev problemov evropskega vinskega sektorja, mora izvajanje politik — bodisi s sedanjim proračunom Skupnosti bodisi po potrebi s povečanim — nastopiti nemudoma, z vse večjo intenziteto na nekaterih področjih, na primer pri spodbujanju trženja in izboljšanju kakovosti, ali z vse manjšo na primer na področju intervencijskih mehanizmov na trgu;

Temeljita reforma skupne ureditve trga za vino – usklajenost z novo skupno kmetijsko politiko (SKP)

9. poudarja, da vinogradništvo samo po sebi pozitivno deluje na okolje, predvsem zato, ker ščiti tla pred erozijo, pa tudi zato, ker praviloma vključuje široko uporabo naravnih virov, poudarja, da je treba zato, pa tudi da bi režim uskladili z duhom nove skupne kmetijske politike, na ravni Skupnosti spodbujati takšne osnovne prakse gojenja, ki bodo okolju prijazne in bodo lahko financirane iz proračuna skupne ureditve trga za vino;

Nadzor proizvodnje glede kakovosti, spoštovanja okolja in tržnega ravnotežja

10. poudarja, da bo oblikovanje okvira, ki bo določal način proizvodnje namiznih vin, pomagalo tudi razjasniti pogoje njihovega trženja in razlikovanje med njimi in vini z geografskimi označbami, ki se proizvajajo pod veliko strožjimi pogoji in so zaščitena na lokalni in regionalni ravni;

11. meni, da morajo vinogradniki obvezno upoštevati postopke pridelave ter okoljske standarde uporabe sredstev za zaščito rastlin in druge standarde, da bi prispevali k zaščiti okolja, nadzoru nad primarno proizvodnjo, omejevanju proizvodnega potenciala, boju proti presežkom in izboljšanju kakovosti vin, s čimer se bo zmanjšala količina destiliranih vin;

Destilacija – mehanizem za krizno upravljanje in uravnoteženje trga, varstvo okolja in izboljšanje kakovosti

12. poudarja, da so predlogi Komisije za ohranitev destilacije ali umik stranskih proizvodov brez financiranja nesmiselni, kajti destilacija zadeva proizvajalce vina, izvajajo pa jo destilarne, zato je tak ukrep ničen; poudarja tudi, da bo predlog Komisije za nadzorovan umik stranskih proizvodov vinifikacije ustvaril resne okoljske probleme v velikih vinogradniških območjih; ugotavlja, da bo predlog za odpravo destilacije presežkov vina iz grozdja za dvojni namen preusmeril velike količine v vinifikacijo in s tem močno pretresel regionalni in evropski trg ter ustvaril probleme znotraj območij; poudarja, da bo nenadno zmanjšanje presežkov – kar je moč razbrati iz predloga Komisije – povzročilo hud pretres na tržišču, močno pa bo vplivalo tudi na dohodke vinogradnikov;

13. poudarja, je bila destilacija vina prvotno uvedena samo kot ukrep za nujne primere, postala pa je najbolj drag in sporen del skupne ureditve trga za vino; zato navaja, da bi bilo treba sheme destilacije izločati postopno skozi ustrezno prehodno obdobje, kar bi proizvajalcem vina omogočilo, da utrdijo svoj položaj ali se usmerijo v uspešnejše postopke pridelave in v proizvodnjo kakovostnih vin; poudarja, da bi morali imeti v času prehodnega obdobja proizvajalci vina, ki so imeli korist od destilacije, možnost prodora na kakovostne trge, in sicer preko shem krčenja, prostovoljnih ukrepov za upravljanje s ponudbo in razvoj podeželja, cilj tega pa bi bilo boljše trženje kakovostnih vin in diverzifikacija;

Četrtek, 15. februar 2007

14. nasprotuje takojšnji odpravi mehanizma destilacije in drugih ukrepov za podporo trga, kajti tudi če bi bilo načrtovanje in uporabo teh ukrepov sicer zagotovo mogoče izboljšati, jih ni smiselno odpraviti brez prehodnega obdobja, v katerem bi se ovrednotile prednosti nekaterih od teh ukrepov; poudarja, da je treba v prehodnem obdobju postopoma zmanjšati sredstva, namenjena tržnim intervencijskim ukrepom, hkrati pa ojačati ukrepe, namenjene izboljšanju kakovosti in spodbujanju ter trženju evropskih vin;

15. meni, da je treba pomoč za destilacijo stranskih proizvodov vina ohraniti, da bi bila še naprej zagotovljena kakovost evropskih vin in da bi se izognili škodi za okolje, ki bi jo povzročil umik teh proizvodov; meni, da je treba ohraniti tudi podporo destilaciji pitnega alkohola, saj gre za edino obliko destilacije, ki odpira dejanske prodajne možnosti;

16. meni, da je treba izvajanje destilacije stranskih proizvodov pregledati, da bi se na ravni Skupnosti našli cenejši načini, še zlasti da bi bilo možno del alkohola prodati na druga tržišča kot pitni alkohol;

17. meni, da je v času prve faze reforme potrebno sedanje štiri tipe destilacije pretvoriti v samo dva tipa:

- a) obvezno destilacijo, ki bo služila kot varnostna mreža in bo omogočala postopno reorganizacijo trga ob hkratnem upoštevanju okoljskih ciljev in ciljev kakovosti;
- b) prostovoljno destilacijo vinskega alkohola, ki omogoča prilagoditev sektorja vinskega alkohola, ki se dodaja nekaterim proizvodom na osnovi vina (likerjem, brendijem) ali se uporablja za uravnoteženje vin;

18. meni, da je treba ustvariti nov mehanizem za krizno upravljanje, ki bi prišel v poštev v posebnih, težkih in izrednih situacijah, ki bi jih opredelili kot take po strogih, na ravni Skupnosti vnaprej določenih merilih;

19. meni, da je treba odpraviti javno skladiščenje alkohola in prodajo alkohola, proizvedenega s krizno destilacijo, nadomestiti s takojšnjim organiziranjem neposredne prodaje preko javnih razpisov za zbiranje ponudb;

Neomejeno krčenje – krčenje po določenih kriterijih

20. izpostavlja, da je glede na poudarke v omenjenemu sporočilu Komisije krčenje bolj ukrep za zmanjšanje proizvodnje in števila delavcev v sektorju, namesto da bi spodbujal nadzor proizvodnje z ukrepi uravnavanja ponudbe in povpraševanja; meni, da bo ta politika onemogočila želeno povečanje konkurenčnosti vinogradniškega sektorja; zatrjuje, da okrepljena subsidiarnost ne more opravičiti nebrzdane deregulacije, ki bo vodila v nelojalno konkurenco celo znotraj Evropske unije;

21. meni, da vprašanje trajne opustitve vinogradništva ne more biti osrednje vprašanje reforme skupne ureditve trga za vino, ampak namesto tega eden od parametrov za strukturne posege, financirane iz proračuna skupne ureditve trga za vino preko nacionalnih finančnih okvirov, namenjene oživitvi vinogradniškega potenciala in postopno prilagajanje vinskega sektorja tržnim zahtevam;

22. meni, da mora pobuda za trajno opustitev priti od proizvajalca, pod pogojem da lahko države članice trajno opustitev na podlagi okoljskih, socialnih, nacionalnih in/ali regionalnih okoljskih in socialnih meril, skladnih s pogoji, ki so bili vnaprej določeni na ravni Skupnosti,odobrijo ali zavrnejo; meni, da je treba zagotoviti, da bo lahko vsaka država članica ali regija določila dopustno zgornjo mejo krčenja za vsako regijo in bo imela možnost izbrati kategorije vina, ki bodo imele pri programu krčenja prednost;

23. meni, da lahko objektivna merila Skupnosti, ki omejujejo možnost trajne opustitve, vključujejo naslednje: (a) vinograde v hribovitih, obalnih in otoških regijah, kjer se v glavnem pridelujejo vina z geografskimi označbami; (b) vinograde na pobočjih, kjer je treba preprečevati erozijo tal in izgubo biološke raznovrstnosti, ali v zgodovinsko pomembnih tradicionalnih regijah; (c) vinograde, kjer se pridelujejo vina za tržišče; (d) vinograde, katerih pretirano zmanjšanje bi ogrozilo obstoj celotnega območja ali registrirane označbe porekla; (e) vinograde, ki jim je bila dodeljena strukturna pomoč v okviru programov Skupnosti; (f) primere, v katerih opustitev vinogradništva povzroča tveganje za okolje;

Četrtek, 15. februar 2007

24. meni, da objektivna merila Skupnosti, ki so usklajena z bolj splošnim prestrukturiranjem proizvodnega in človeškega potenciala na podeželju in ki lahko olajšajo izbiro trajne opustitve, vključujejo zlasti naslednje primere: (a) vinograde, ki imajo že zelo slab izkoristek in nobene možnosti za obnovo svojega potenciala; (b) primere, ko so vinogradniki vključeni v shemo predčasne upokojitve; (c) vinograde, neprimerne za proizvodnjo kakovostnih vin ali z možnostjo trženja;

25. priporoča, da bi se poleg sistema trajne opustitve uvedlo začasno krčenje, presoja o primernosti njegove izvedbe pa bi bila prepuščena državam članicam; meni, da bi začasno krčenje omogočilo, da se vinogradnikom dodeli finančna pomoč, saj bi bile pravice do nasadov zamrznjene za obdobje nekaj let, po njegovem preteku pa bi lahko vinogradniki površine ponovno zasadili, odstopili od svojih pravic do nasadov ali pa zaprosili za spremembo v dokončno krčenje, če bi to možnost predvidela zadevna država članica;

26. vztraja, da je treba po krčenju vinogradov, za kar mora biti izplačan pavšalen prispevek, omogočiti, da se te površine priključijo regijam, upravičenim do enotne nevezane pomoči; meni, da je treba pri določanju premij za krčenje in enotnega plačila upoštevati minimalne okoljske zahteve, da se prepreči zmanjšanje vrednosti podeželskih območij; meni, da morajo imeti vse države članice možnost dodeliti vinogradnikom, vključenim v program krčenja, enkratno pomoč iz programa podpore in razvoja vinskega sektorja ali z uporabo mehanizma nihanja in/ali s prerazporeditvijo nacionalnih rezerv za shemo enotnih plačil, da bo pomoč proizvajalcem dosegla stopnjo, ki ustreza nacionalnemu ali regionalnemu povprečju nevezanega neposrednega plačila; ugotavlja, da za krčenje nezakonitih nasadov ne more biti izplačano nobeno nadomestilo;

Prepoved novih nasadov – postopna liberalizacija novih nasadov

27. meni, da mora slediti natančen in pregleden postopek postopne dodelitve pravic do novih nasadov, da se prepreči negativni vpliv, ki bi ga lahko imelo nenadzorovano povečanje vinogradniških zmogljivosti EU na trg; meni, da morajo države članice predložiti programe, ki bodo obsegali načrtovani obseg nasadov, oceno dogajanja glede dodelitve pravic, različice za vsako regijo in časovni raspored izvajanja; poudarja, da je treba nove pravice do nasadov nameniti predvsem mladim kmetovalcem, proizvajalcem kakovostnega vina in za vinograde, ki so vključeni v programe za izboljšanje kakovosti in trženja vina in ki jih bo treba vnesti v prilagojen register vinogradov; meni, da mora vsaka država članica pred začetkom dodeljevanja novih pravic do nasadov oceniti program in potek krčenja v sodelovanju z regijami ter medstrokovnimi organizacijami in organizacijami proizvajalcev; meni, da je treba pred dodelitvijo pravic do novih nasadov oceniti razmere v zvezi z nasadi, ki niso bili legalizirani, ali so nezakoniti;

28. poudarja, da je za področja, kjer se pridelujejo vina z geografsko označbo, potrebno, da odločitve o liberalizaciji trga sprejemajo pristojni regionalni organi, saj morajo zaščititi vrednost naložb vinogradnikov na takšnih področjih, s čimer bi se preprečilo izgubo vrednosti zadevne geografske označbe in zagotovilo stalni nadzor kakovosti izdelkov;

29. meni, da novih nasadov ni mogoče pojmovati kot ukrepov, upravičenih do financiranja, kot so prestrukturiranje, postopki pridelave, navzkrižna skladnost ter upravljanje trga v kriznih razmerah, ki bodo vključene v programe podpore in razvoja vinskega sektorja, lahko pa se pojmujejo med drugim kot skupne dejavnosti organizacij proizvajalcev in/ali sektorskih organizacij, ki si prizadevajo za ukrepe spodbujanja, informiranja potrošnikov, tržnih raziskav in odškodnin v primeru naravnih nesreč, ki so del nacionalnih programov podpore in razvoja vinskega sektorja;

Register vinogradov – orodje za učinkovit nadzor in upravljanje skupne ureditve trga za vino

30. priporoča, da bi morale države članice voditi register vinogradov, v katerem bi bile navedene zasajene sorte in število vinskih trt v posamezni enoti (v skladu z Uredbo (EGS) št. 2392/86)⁽¹⁾;

31. poudarja, da je register vinogradov poglavitno sredstvo, s katerim se nadzoruje spoštovanje omejitev pridelave;

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2392/86 z dne 24. julija 1986 o vzpostavitvi registra vinogradov Skupnosti (UL L 208, 31.7.1986, str. 1). Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1631/98 (UL L 210, 28. 7. 1998, str. 14).

Četrtek, 15. februar 2007

Obogatitev

32. se zaveda, da obogatitev neposredno vpliva na količino proizvodnje, saj lahko povzroči zvišanje količine hektarskega pridelka; vendar poudarja, da je vprašanje ohranitve ali ukinitve pomoči za zgoščen grozdni mošt in rektificiran zgoščen mošt neločljivo povezano z vprašanjem ukinitve ali ohranitve postopka obogatitve z dodajanjem saharoze v grozdni mošt, pri čemer je treba upoštevati tudi znižanje cene sladkorja zaradi reforme sladkorja v okviru skupne ureditve trga sladkorja, z različnimi tradicionalnimi enološkimi postopki in obdelavami v državah članicah, možnostjo in tehnično izvedljivostjo zmanjšanja teh enoloških postopkov pod določeno količinsko mejo ter z morebitno uporabo grozdnega mošta v druge namene, kar bi pozitivno vplivalo na zmanjševanje presežka vina;

33. meni, da lahko države članice odobritev obogatitve vina s slajenjem povežejo s pogoji, kot je nadzorovanje ukrepov za izboljšanje kakovosti (na primer spoštovanje zgornjih meja proizvodnje), in z vremenskimi pogoji;

34. meni, da mora biti postopek obogatitve dovoljen v vseh vinskih regijah, v katerih se uporablja po tradiciji in v katerih ni strukturnih presežkov; meni, da predlog Komisije o zmanjšanju najvišje stopnje obogatitve ni utemeljen in da morajo obveljati obstoječi predpisi;

35. meni, da se obogatitve s slajenjem ne sme prepovedati, saj bi bile s tem diskriminirane države članice v regijah Evropske unije, v katerih je vinogradništvo oteženo zaradi manj ugodnih vremenskih razmer;

36. poudarja, da je potrebno priskrbeti pomoč za grozdni mošt ali rektificirani zgoščen mošt, ki se uporablja za bogatitev, saj je treba ohraniti zgodovinsko vinarsko prakso;

37. poudarja, da je potrebno ohraniti pomoč za grozdni mošt, ki se ga uporablja pri proizvodnji grozdnega soka, njen cilj pa je, da se ohrani proizvod, ki ni namenjen proizvodnji vina, kar je pomembno za sektor in pomaga ohranjati tržno ravnovesje;

38. meni, da mora zgoščen grozdni mošt, ki se ga uporablja pri obogatitvi, izhajati iz istega območja pridelave;

39. poudarja, da je bila študija, ki vzpostavlja povezavo med obogatitvijo s slajenjem in prekomerno proizvodnjo vina v Evropski uniji, izvedena leta 1991 ter ne ustreza sedanjim tržnim pogojem in tako ali tako ni vsebovala pomembnih podatkov;

Javno poseganje na področje alkohola – zasebno skladiščenje vina in mošta

40. meni, da je treba preučiti možnost ohranitve zasebnega skladiščenja vina in mošta vsaj v prvi fazi reforme (2008-2011), pri čemer je treba upoštevati tudi predlagane omejitve v zvezi z destilacijo in ukinitve javnega skladiščenja;

Poklicne in sektorske organizacije

41. poudarja, da lahko sektorske organizacije podajo pobude, če je za to določen pravni okvir Skupnosti, na primer na naslednjih področjih: bolj polni izkoristek proizvodne zmogljivosti, obveščanje potrošnikov o zmernem pitju vina, opravljanje potrebnih anket za usmeritev proizvodnje na proizvode, ki so bolj prilagojeni potrebam notranjega trga in izvoz, nujne gospodarske naložbe, iskanje novih metod za zmanjšanje porabe fitofarmaceutskih sestavin, preusmeritev na ekološko kmetijstvo itd.;

42. poziva Komisijo, naj v svojem predlogu izrazi pripravljenost za reformo vinskega sektorja, zlasti z izvajanjem učinkovite in konkretne politike Skupnosti na področju promocije evropskega vina, za kar je treba zagotoviti zadostna finančna sredstva;

Četrtek, 15. februar 2007

43. meni, da je treba ustanoviti posebni sklad za promocijo evropskih vin prek poklicnih in sektorskih organizacij ter organizacij za varstvo potrošnikov kakor tudi javnih agencij za regionalni razvoj;

44. meni, da bi morala Komisija oblikovati splošne smernice za promocijo evropskih vin, ki bodo temeljile na zmernem in odgovornem pitju vina in za katere je treba zagotoviti potrebna proračunska sredstva;

Označevanje in promocija evropskega vina

45. meni, da si mora Evropska unija prizadevati za stabilizacijo tržnega deleža, prepoznavanje in zaščito vin s posebnim geografskim izvorom na svetovni ravni; poudarja, da bodo ta vina tudi bolj prepoznavna, če bo poenostavljeno označevanje;

46. meni, da za ohranitev oziroma po možnosti povečanje povpraševanja po kakovostnem vinu ne zadoštuje le tradicionalen način proizvodnje in posebno označevanje, temveč je poleg tega potrebna tudi ustrezna promocija vina na svetovnem trgu; ocenjuje, da je treba v ta namen nujno izvesti ustrezno financirane posebne ukrepe, da bo kakovost evropskega vina bolj prepoznavna na svetovnem trgu;

47. meni, da je treba ob upoštevanju nedavne spremembe določb o označevanju v uredbah (ES) št. 1991/2004 ⁽¹⁾ in (ES) št. 1427/2004 ⁽²⁾ pred dokončnim sprejemom sprememb oceniti učinek dosedanjih sprememb;

48. poudarja, da morajo biti na označbah, ki so priložene uvoženim vinom in zadevajo podobo vina, navedeni v Evropski uniji prepovedani enološki postopki;

49. meni, da je označevanje vin iz EU nujno, vendar ne sme biti bolj zapleteno kot označevanje vin iz tretjih držav;

50. priporoča, naj se v predpisih posameznih držav članic na označbah uskladi jezik označevanja, da gospodarskim subjektom ne bo treba prevesti v druge jezike informacij, za katere se v namembni državi uporablja zelo podoben izraz in zato ni nevarnosti, da bi bili potrošniki zmedeni;

Dejavna in ambiciozna zunanja politika EU na področju trženja vin kot steber skupne ureditve trga za vino

51. poudarja, da težave, s katerimi se sooča vinski sektor in ki izhajajo v glavnem iz vse večjega uvoza iz tretjih držav in vse večjih količin vinskih zalog, ki presegajo enoletno proizvodnjo in za katere ni videti, da se bodo porabile, pomenijo pritisk na zmanjšanje cen in dohodkov proizvajalcev; obravnavati jih je treba tako, da se vzpostavi seznam temeljnih prednostnih nalog, ki niso bile upoštevane v prej omenjenem poročilu Komisije, vključno na primer s spodbujanjem zmerne in odgovorne porabe, prerazporeditvijo proračunskih virov, da bi dosegli nove porabnike in pridobili nove trge ali celo pridobili nazaj prejšnje, s spodbujanjem kakovosti in povečanjem raziskav;

52. poziva Komisijo, da si prizadeva za krepitev zaščite geografskih označb s povišanjem zahtev in vzpostavitev skupnega okvira za njih na evropski ravni kakor tudi na dvoregionalni ali multiregionalni ravni, zlasti v okviru STO in Sporazuma o trgovinskih vidikih intelektualne lastnine (Sporazum TRIPS) za vzpostavitev multilateralne registra vin in alkoholnih pijač, ter za boj zoper ponarejanje in kakršno koli obliko zlorabe evropskih geografskih označb in tradicionalnih poimenovanj v tretjih državah;

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1991/2004 z dne 19. novembra 2004 o spremembi Uredbe (ES) št. 753/2002 o določitvi podrobnih izvedbenih pravil za Uredbo Sveta (ES) št. 1493/1999 glede označevanja, poimenovanja, predstavitve in zaščite določenih vinskih proizvodov (UL L 344, 20.11.2004, str. 9).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1427/2004 z dne 9. avgusta 2004 o spremembi Uredbe Komisije (ES) št. 1622/2000 o določitvi nekaterih podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 1493/1999 o skupni ureditvi trga za vino in vzpostavitvi kodeksa Skupnosti na področju enoloških postopkov in obdelav (UL L 263, 10.8.2004, str. 3).

Četrtek, 15. februar 2007

53. meni, da je treba v pogajanjih v okviru STO in dvostranskih sporazumih zagotoviti boljšo zaščito zaščitene geografske oznake in geografskega porekla, kar bo občutno prispevalo k ohranjanju kakovostne proizvodnje vina v povezavi z lokalnimi območji in praksami;

54. poudarja, da je za večjo konkurenčnost sektorja na mednarodnih trgih za evropska vina treba oblikovati dejavno in ambiciozno zunanjetrgovinsko politiko v tesnem sodelovanju z organizacijami, ki predstavljajo evropske proizvajalce, in s hkratnim prerazporejanjem proračunskih sredstev ter uporabo ustreznih načinov;

55. poudarja, da mora zunanjetrgovinska politika za evropska vina vključevati sklepanje dvostranskih sporazumov o trgovini z vinom s tretjimi državami na osnovi vzajemnega priznavanja in zaščite geografskih oznak;

56. opozarja, da se je Evropska unija zavezala, da bo do leta 2013 postopoma odpravila svoje izvozne subvencije; poziva Komisijo, naj ublaži posledice zmanjšanih subvencij z večjo dostopnostjo sredstev za diverzifikacijo dohodka za proizvajalce vin in z uvedbo kvalificiranega dostopa na trg proizvodov iz vina, v kolikor je to potrebno za ohranjanje ravnovesja na evropskem trgu;

57. poziva, da se vino uvrsti na seznam občutljivih izdelkov STO;

58. verjame, da bi zaradi sedanjih posebnosti režima geografskih oznak vin lahko v prvi fazi reforme (2008-2011) preučili možnost vključitve določb Uredbe Sveta (ES) št. 510/2006 z dne 20. marca 2006 o zaščiti geografskih oznak in oznak izvora za kmetijske proizvode in živila⁽¹⁾, ob upoštevanju potrebnih prilagoditev, v novo skupno ureditev trga v vinskem sektorju; opozarja, da bi bilo treba v drugi fazi reforme (2012-2015), potem ko bi bili med prvo fazo doseženi postopna klasifikacija in enotna registracija vin na nacionalni ravni in na ravni Skupnosti, preučiti primernost vključitve določb prihodnje uredbe o novi skupni ureditvi trga v vinskem sektorju, ki se nanašajo na geografske oznake, v Uredbo (ES) št. 510/2006;

59. poudarja pomen netrgovinskih vprašanj v okviru STO; poziva Komisijo, naj izdela sistem označevanja uvoženih alkoholnih pijač iz vina, ki niso v skladu z evropskimi enološkimi praksami ter zato ne bi smele biti označene kot vino;

60. opozarja, da predstavlja ukinitve prepovedi vinifikacije uvoženega mošta eno od največjih tveganj, ki lahko privede do denaturacije vina, izkrivljanja trga in zmanjšanja proizvodnje Skupnosti, in da mora Komisija kakršen koli sporazum, ki bi bil sklenjen v ta namen, preprečiti v okviru STO;

61. meni, da zakonodaja Skupnosti ne bi smela dovoliti vinifikacije uvoženega mošta in njegovega mešanja z moštom, pridelanim v Skupnosti, ker takšni postopki niso v skladu z drugimi ukrepi, ki jih predlaga Komisija, kot sta krčenje ali ukinitve pomoči pri uporabi zgoščenega mošta za povečanje alkoholne stopnje;

62. poudarja, da se v okviru STO ni obvezno pogajati o možnosti medsebojnega mešanja vin, uvoženih iz tretjih držav, in mešanja teh vin z vini iz Skupnosti, zato je jasno, da se je treba takšnemu poteku dogajanj izogniti, saj bi povzročil zelo velike probleme v zvezi z izvorom, poreklom in identifikacijo proizvodov ter bi imel za posledico, da bi se zmanjšala kakovost vina, proizvedenega v evropskih državah;

63. meni, da je za ohranitev kakovosti in slovesa evropskih vin bistveno, da se za njihovo proizvodnjo lahko uporabljata samo vino in mošt, ki sta pridelana v EU;

⁽¹⁾ UL L 93, 31.3.2006, str. 12.

Četrtek, 15. februar 2007

Mednarodna organizacija za vinsko trto in vino – dvostranski trgovinski sporazumi

64. verjame, da bi moral biti Svet v času, ko Evropska unija vodi težavna pogajanja v okviru STO in sklepa dvostranske sporazume s ciljem zaščititi evropske živilske proizvode, proizvode z geografskimi označbami, ekološke proizvode itd., po posvetovanju z Evropskim parlamentom edini pristojni organ za odobritev novih enoloških postopkov, kajti če se ta pristojnost prenese na Komisijo, bosta s tem ogrožena označevanje in klasifikacija kakovostnih vin v Evropski uniji; meni, da bi bilo treba takšne enološke postopke uvrstiti na pozitivni seznam Skupnosti;

65. poziva Komisijo, naj naredi vse za preprečitev goljufij in zavajajočega označevanja geografskega porekla v tretjih državah;

66. meni, da skupna ureditev trga za vino ne sme biti prikrajšana za vsa finančna sredstva na evropski ravni zaradi prenosov na drugi steber skupne kmetijske politike in vrnitve ukrepov v nacionalno pristojnost, kar vodi k izkrivljanju konkurence in diskriminaciji med proizvodnimi in tržnimi strukturami ter med državami članicami;

67. poudarja, da enološke prakse ne smejo zavajati potrošnikov, poslabšati kakovosti ali ustvariti nelojalne konkurence; meni, da uporaba dosedanjih dovoljenih enoloških praks ne sme biti sistematično odobrena v Evropski uniji, četudi gre za primere, ko je izvoz vina omejen na regije, kjer so takšne prakse dovoljene;

68. meni, da je koncentracija vseh enoloških praks pri Mednarodni organizaciji za vinsko trto in vino pravilna pot pod pogojem, da so ocenjene in vzpostavljene na podlagi znanstvenih in tehničnih študij ter da je zagotovljena varnost živil in zdravje ljudi;

Obveščanje in spodbujanje zmerne in odgovorne porabe vina

69. ugotavlja, da v Evropi, zlasti v državah, ki so tradicionalne porabnice vina, poraba vina nenehno upada, kar je glavni vzrok za strukturni presežek vina; ugotavlja, da izvoz vina v zadnjih letih zastaja, uvoz pa dinamično narašča, zaradi česar je nujno, da postane evropski vinogradniški sektor bolj konkurenčen; poziva Komisijo, naj nemudoma predloži poročilo o vzrokih za upad izvoza evropskih vin v zadnjih letih in nenehno rast uvoza iz tretjih držav, ter da še posebej natančno prikaže, v kakšnem obsegu se izvajajo dvostranski trgovinski sporazumi s tretjimi državami in upoštevajo legitimni trgovinski interesi Evropske unije in evropskih proizvajalcev ter ali se v odgovor na te probleme ustrezno uporabljajo mehanizmi skupne trgovinske politike;

70. poudarja, da je za trajnostni razvoj evropskega vinskega sektorja treba v okviru skupne ureditve trga za vino prerazporediti znatna proračunska sredstva za spodbujanje zmerne in odgovorne potrošnje vina; meni, da spodbujanje čedalje zmernejše in odgovornejše potrošnje vina najbolj prispeva k varstvu evropskih potrošnikov in zdravju ljudi; dodaja, da je treba te ukrepe izvajati preko resničnega partnerstva med Skupnostjo, državami članicami, regijami in samim vinskim sektorjem, ki ima pri tem najpomembnejšo vlogo;

71. poziva Komisijo, naj za spodbujanje kakovosti evropskih vin in za zaščito evropskih postopkov njihove proizvodnje uvede dejavno trgovinsko politiko;

72. poudarja, da bi morale prednostne naloge Komisije tudi vključevati okrepljeno spodbujanje vinskih proizvodov in večje napore pri iskanju novih porabnikov in osvajanju novih trgov, še posebej ko gre za izvoz in za nove nastajajoče trge, z izvajanjem dinamične in ambiciozne zunanjetrgovinske strategije z ustreznimi sredstvi,

73. meni, da je nujno spodbujati in financirati obveščanje potrošnikov o kakovostnih lastnostih vina, proizvedenega v Evropi v skladu z nadzorovanimi tradicionalnimi enološkimi praksami, ter jih tako zavarovati pred izdelki iz uvoza vprašljive kakovosti in spodbujati vino, proizvedeno v Evropi, na notranjem in mednarodnem trgu;

Četrtek, 15. februar 2007

Nacionalni okviri – enotna politika Skupnosti, ki temelji na programih podpore in razvoja vinskega sektorja

74. poudarja, da je treba proračun Skupnosti ohraniti v zdajšnjih okvirih in ne prenašati sredstev iz prvega v drugi steber skupne kmetijske politike, ki zadeva razvoj podeželja, kar bi lahko privedlo do razpršitve sredstev v škodo vinskega sektorja; zahteva, da so financirani ukrepi jasno določeni, zato da bodo sredstva dejansko uporabljena v vinskem sektorju;

75. priporoča, naj se na osnovi ciljev trajnostno in konkurenčno naravnane reforme skupne ureditve trga za vino oblikuje okvir Skupnosti, ki se bo lahko izvajal na nacionalni/regionalni ravni, vključno s financiranjem, ki mora izhajati iz prvega stebra skupne kmetijske politike, tj. iz sredstev skupne ureditve trga za vino; meni, da lahko ta politika zajema prestrukturiranje vinogradov, ukrepe za izboljšanje evidentiranja in trženja, kmetijske prakse in okoljske standarde za namene upravljanja kakovosti, mehanizem upravljanja v kriznih razmerah, raziskave na področju proizvodnje in boljšega trženja proizvodov, odzivanje na naravne nesreče, spodbujanje in informiranje potrošnikov ter krčenje in, v prehodni fazi, zasebno skladiščenje, ukrepe v zvezi z destilacijo in druge veljavne tržne mehanizme;

76. poudarja, da mora imeti pri reviziji skupne ureditve trga za vino prednost oblikovanje politike, ki spodbuja konkurenčnost in prispeva k boljši kakovosti evropskih vin; poudarja, da je treba dodeliti sredstva Skupnosti posameznim nacionalnim programom podpore in razvoja vinskega sektorja na podlagi skupnih meril, zato da ne bo prihajalo do neenake obravnave držav članic in regij;

77. poudarja, da je treba pri izbiri postopka dodelitve sredstev Skupnosti posameznim nacionalnim programom podpore in razvoja vinskega sektorja upoštevati, da se za ukrepe tržnih intervencij, ki so jih v državah članicah uporabljali na povsem različne načine, črpa znaten delež sredstev sedanje skupne ureditve trga za vino;

78. meni, da se lahko na podlagi primerjave statističnih podatkov o proizvodnji in velikosti vinorodnega območja v posameznih državah članicah v določenem obdobju, na primer od leta 2001 do leta 2005, dodelijo sredstva proračuna iz nacionalnega okvira, ki bi posameznim državam članicam omogočila, da bi v okviru proračunskih sredstev, ki bi jim bila dodeljena, in v skladu z objektivnimi merili uporabile instrumente, ki se jim zdijo primerni v normativnem okviru, predhodno določenem na ravni Skupnosti, znotraj katerega bi načrtovani ukrepi predvideli enako pomoč za vse države članice;

79. vseeno meni, da bi lahko predvideli še drugo veljavno rešitev, ki temelji na sredstvih, ki jih uporabljajo posamezne države članice v zdajšnji skupni ureditvi trga za vino, ali na oblikovanju formule in/ali mešanega merila, ki upošteva pretekle podatke, velikost vinograda, pridelane in tržene količine za vsako posamezno državo članico, s čimer bi zagotovili sistem upravičenosti do premij, ki bi bil v skladu s cilji reforme;

80. meni, da mora imeti država članica za izboljšanje svojih strukturnih posegov v vinskem sektorju možnost pridobiti dodatno pomoč (če misli, da je to potrebno), ki se lahko sofinancira iz drugega stebra skupne kmetijske politike, če gre za upravičene ukrepe; meni, da se ti ukrepi nanašajo predvsem na kombinacijo strukturnih ukrepov in shem predčasne upokojitve ter politiko podpore mladim kmetovalkam in kmetovalcem;

81. meni, da novih nasadov ni mogoče vključiti v dejavnosti, ki so upravičene do financiranja;

82. meni, da mora vsaka reforma skupne ureditve trga za vino varovati in okrepiti konkurenčnost proizvajalcev evropskih vin; poudarja, da sta pri tem bistvenega pomena inovativna sposobnost in dinamičnost;

*
* *

83. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.